

1. Mivel nem fogadta el az előírt határidőn belül azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a vadon élő állatok állatkertben tartásáról szóló, 1999. március 29-i 1999/22/EK tanácsi irányelvnek, az Olasz Köztársaság elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

2. Az Olasz Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 213., 2003.9.6.

A Symvoulio tis Epikrateias (Görögország) 2004. március 3-i végzésével az ELMEKA N.E. kontra Ypourgos Oikonomikon ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-182/04. sz. ügy)

(2004/C 201/12)

A Symvoulio tis Epikrateias (Görögország) 2004. március 3-i végzésével, amely 2004. április 19-én érkezett a Bíróság hivatalához, az ELMEKA N.E. kontra Ypourgos Oikonomikon ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közöségek Bíróságához.

A jelen ügy keretében feltett kérdések megegyeznek a C-181/04. sz. ügyben feltettekkel.

A Symvoulio tis Epikrateias (Görögország) 2004. március 3-i végzésével az ELMEKA N.E. kontra Ypourgos Oikonomikon ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-183/04. sz. ügy)

(2004/C 201/13)

A Symvoulio tis Epikrateias 2004. március 3-i végzésével, amely 2004. április 19-én érkezett a Bíróság hivatalához, az ELMEKA N.E. kontra Ypourgos Oikonomikon ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közöségek Bíróságához.

A jelen ügy keretében feltett kérdések megegyeznek a C-181/04. sz. ügyben feltettekkel.

Az Európai Közöségek Bizottsága által 2004. május 7-én a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-204/04. sz. ügy)

(2004/C 201/14)

Az Európai Közöségek Bizottsága, képviseli: Nicola Yerrell, a Bizottság Jogi Szolgálatának tagja és Horstpeter Kreppel, a Bizottság Jogi Szolgálatához a nemzeti tisztviselők csereprogramja keretében beosztott munkaügyi bírósági bíró, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. május 7-én keresetet nyújtott be az Európai Közöségek Bíróságához a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

1. Állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság azzal, hogy

a német közszolgalatban a kevesebb, mint heti 18 órában dolgozó részmunkaidős foglalkoztatottak döntő hányadát kitevő női munkavállalókkal szemben közvetett hátrányos megkülönböztetést alkalmaz azáltal, hogy

a) a Bundespersonalvertretungsgesetz (A közszolgalati dolgozók érdekképviseletéről szóló szövetségi törvény) 14. § (2) bekezdése, illetve az ennek megfelelő szabályozás szerint

- Bajorország
- Berlin
- Bréma
- Hessen tartományokban

rendszeresen kevesebb, mint heti 18 órát dolgozó részmunkaidőben foglalkoztatottak, illetve

- b) – Mecklenburg-Elő-Pomeránia
- Szászország
- Schleswig-Holstein
- Thüningia tartományokban

a rendes heti munkaidő kevesebb, mint felében dolgozó részmunkaidőben foglalkoztatottak,

- c) – Baden-Württemberg
- Brandenburg
- Rheinland-Pfalz
- Sachsen-Anhalt tartományokban

a rendes heti munkaidő kevesebb, mint egyharmadában dolgozó részmunkaidőben foglalkoztatottak,

d) Észak-Rajna-Wesztfália tartományban a rendes munkaidő kevesebb, mint 2/5-ében, dolgozó részmunkaidőben foglalkoztatottak,

e) Alsószászország tartományban az évente legfeljebb két hónapig heti 15 óránál kevesebbet dolgozó részmunkaidőben foglalkoztatottak

a munkavállalói érdekképviseleti szerv tagjává nem választhatók meg, megsérti a 76/207/EGK irányelv⁽¹⁾ 1., 2. és 5. cikkében, valamint az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a részmunkaidős foglalkoztatásról kötött keretmegállapodásról szóló, 97/81/EK tanácsi irányelv⁽²⁾ mellékletének 4. szakaszában előírt, a nők és férfiak közötti megkülönböztetés tilalmának elvét.

2. Kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az, hogy a közszolgálatban rendszeresen kevesebb, mint heti 18 órában (néhány tartományban ennél valamivel kevesebb az óraszám) dolgozó részmunkaidőben foglalkoztatottak nem választhatók a szövetségi illetve majdnem minden tartomány esetében a tartományi munkavállalói érdekképviseleti szerv tagjává, közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül a nőkkel szemben, mivel a részmunkaidőben foglalkoztatottak jelentős része nő. Ez tehát sérti a 76/207/EGK irányelvet. Ezen kívül a felperes szerint a tagállami szabályozás nem összeegyeztethető a 97/81/EK irányelvvél, mivel az előírja, hogy a részmunkaidőben foglalkoztatottak nem részesülhetnek kedvezőtlenebb bánásmódban, mint a teljes munkaidőben foglalkoztatottak, még akkor sem, ha az eltérő bánásmódot objektív szakmai okok indokolják.

Objektív szakmai okokról azonban a választhatóságból való kirekesztés esetében nem beszélhetünk. A felperes szerint rugalmas munkaidő-beosztással és a modern kommunikációs eszközökkel ellensúlyozni lehetne az érintett dolgozók munkahelyen való korlátozott jelenlétét. A Betriebsverfassungsgesetz (Az üzemi alkotmányról szóló törvény), amely a magánszektor területén szabályozza az üzemi tanács választását, nem tartalmaz ilyen korlátozást a választhatóság tekintetében. Az üzemi tanácsnak ugyanaz a feladata, mint a közszolgálatban a munkavállalói érdekképviseleti szervnek. Tekintettel speciális érdekeikre, amelyeket egyébként nem tudnának érvényesíteni, kívánatos lenne a kirekesztett csoporthoz tartozók jelenléte a munkavállalói érdekképviseleti szervek testületeiben.

⁽¹⁾ HL L 39., 40. o.

⁽²⁾ HL L 14., 9. o.

Az Egyesült Királyság által 2004. május 24-én az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott kereset

(C-217/04. sz. ügy)

(2004/C 201/15)

Az Egyesült Királyság, képviseli: Mark Bethell, meghatalmazotti minőségben; segítője Lord Goldsmith QC, Her Majesty's

Attorney General; Nicolas Paines QC és Tim Ward, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. május 24-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa ellen.

Az Egyesült Királyság a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

– semmisítse meg az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség létrehozásáról szóló, 2004. március 10-i 460/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽¹⁾;

– kötelezze az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát az Egyesült Királyság költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A vitatott rendelet (a 460/2004/EK rendelet, a továbbiakban: az ENISA rendelet) egy olyan Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökséget (a továbbiakban: Ügynökség) hoz létre, amelynek célja az ENISA rendelet hatálya alá tartozó hálózati és információbiztonsági kérdésekben a Bizottság, a tagállamok és az üzleti szféra részére végzett iránymutatás, tanácsadás és segítségnyújtás. Az Egyesült Királyság támogatja az Ügynökség létrehozását, de arra hivatkozik, hogy az EK 95. cikke nem teremt erre megfelelő jogalapot. Az ENISA rendelet kizárólag az Ügynökség közösségi testületként történő létrehozását írja elő, megállapítva az Ügynökség céljait és feladatait, meghatározva igazgatását, felépítését és munkarendjét, valamint költségvetését, jogi státuszát, kiváltságait, mentességeit és munkanyelveit. Az ENISA rendelet rendelkezései teljes egészében a Közösség intézményjogi szintjén lépnek hatályba.

Az Egyesült Királyság arra hivatkozik, hogy az EK 95. cikke által meghatározott jogalkotói hatáskör a nemzeti jogszabályok harmonizációjára és nem közösségi testületek létrehozására vagy ilyen testületek feladatokkal történő ellátására vonatkozik. Ezek a kérdések nem tartoznak a nemzeti jog hatálya alá, és az ilyen testületet létrehozó vagy azt feladatokkal ellátó közösségi jogszabály a 95. cikk alapján nem harmonizálhatja a nemzeti jogot.

Az ENISA rendelet rendelkezései még közvetve sem közelítik a nemzeti szabályozás egyetlen rendelkezését sem. Ellenkezőleg, kifejezett előírás, hogy a nemzeti szervek hatáskörével az Ügynökség nem ütközhet, és az Ügynökség céljait és feladatait meghatározó 1. cikk (3) bekezdése is a tagállamok hatáskörének sérelme nélkül került meghatározásra.

Az ENISA rendelet rendelkezései tehát kívül esnek a Parlament és a Tanács 95. cikk szerinti harmonizációs jogkörén, így az ilyen intézkedés egyetlen lehetséges jogalapja az EK 308. cikke lehet.

⁽¹⁾ HL L 77., 2004.3.13., 1. o.